

Bemærkninger til foranstaaende Lovforslag.

Loven af 2. August 1940 om midlertidig Begrænsning af Adgangen til at tinglyse Gæld paa fast Ejendom blev ved Lov Nr. 279 af 30. Juni 1941 forlænget med nogle Ændringer til 30. Juni 1942. Sidstnævnte Lov er ved Lovene Nr. 277 af 1. Juli 1942 og Nr. 434 af 31. Oktober 1942 senest forlænget indtil 30. Juni 1943.

Da de Forhold, som begrundede Lovens Forlængelse, stadig maa siges at foreligge, stilles der herved Forslag om at forlænge Lovens Gyldighedsperiode med endnu et Aar, dog stadig saaledes, at Loven naar som helst skal kunne ophæves ved kgl. Anordning. Man foreslaar samtidig Loven ændret paa enkelte Punkter, hvor det har vist sig ønskeligt under Lovens Administration.

Angaaende den foreslaaede Ændring af Lovens § 1 bemærkes, at Ministeriet har fundet det hensigtsmæssigt, at der ved Beregningen af Laanegrænsen fremtidig gaas ud fra den til enhver Tid senest forelig-

gende skatteansatte Værdi af Besætning og Inventar.

Med Hensyn til Lovens § 2 gør de samme Grunde, der har ført til Forhøjelse af Laanegrænsen ved Overdragelser til Børn eller Svigerbørn, sig formentlig gældende ved Overdragelser til Adoptivbørn, Børnebørn eller disses Ægtefæller, hvorfor man foreslaar Laanegrænsen forhøjet ogsaa for de sidstnævnte Overdragelser.

Den foreslaaede Ændring af § 3 er begrundet i, at det ved Lovens Administration har udviklet sig som en ganske fast Praksis at meddele Dispensation fra Loven med Hensyn til de omhandlede Forskrivninger, og at man maa anse det for ubetænkeligt, at saadanne Forskrivninger tinglyses uden videre.

Ændringen af § 4 tilsigter at undgaa, at Tvangsauktioner maa drives igennem saa hurtigt, at der ikke gives Skyldnerne tilstrækkelig Tid til at søge Skylden afviklet uden Auktion.